

**Uredništvo:**  
Schillerjeva cesta šte. 3,  
dvorišče, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

Liet izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

# NARODNI DNEVNIK

**Upravništvo:**  
Schillerjeva cesta šte. 3.  
Naročnina znaša za avstro-  
ogorske dežele:  
celoletno . . . K 25.—  
polletno . . . K 12.50  
četrletno . . . K 6.50  
mesečno . . . K 2.10  
Za **Nemčijo:**  
celoletno . . . K 28.—  
za vse druge de-  
žele i. Ameriko K 30.—  
Naročnina se pošilja vnaprej.  
Za **oglas (inserate)** se  
plačuje od četverostopne  
petit vrste po 12 h, za  
večkratni natis primeren  
popust.  
Posamezna šte. stane 10 h.

Štev. 54.

Telefonska številka 65.

Celje, v torek, 8. marca 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

## Štajerski deželni odbor ob- sodil zapravljivost občin- skega zastopa v Petrovčah.

Da mi nikomur nič ne očitamo, česar ni res kriv, smo obljubili dokazati glede občine petrovške z listinami deželnega odbora štajerskega in iz odlokov štajerskega deželnega odbora in sicer z dne 22. maja 1906 št. 8093, nadalje 17. septembra 1906 št. 24.447 in slednjič z dne 14. julija 1908 št. 22.664, katere tukaj objavimo, da bode vsak občan izprevidel, da so razmere v občinskem gospodarstvu v Petrovčah dosedaj bile skrajno žalostne. Dolžnost vseh poštenih mož-volilcev je, da se v prihodnji občinski zastop ne volijo več ljudje, ki so zakrivali ono velikansko škodo, katere je razvidna iz odlokov štajerskega deželnega odbora. Navedeni odloki potrjujejo resničnost naših trditev, da občinski blagajnik ni hotel plačati ukradenega občinskega denarja nazaj, nadalje, da občina ni hotela prisiliti Fridricha, da bi vrnil 351 K, katere je nepostavno dobil od občine in da občina kljub ukazom deželnega odbora vzdržuje mežnarja, kar ni dolžnost občine. Toda naj govori štajerski deželni odbor sam, da se ne bode zopet nam očitalo, da koga obrekujemo. V odloku z dne 22. maja 1906 je odgovoril štajerski deželni odbor na pritožbo nekaterih posestnikov z dne 11. decembra 1905 sledeče:

Deželni odbor je uvedel po c. kr. vladnem komisarju celjskega okraja poizvedbe glede pritožbe, katero je sprejel od nekaterih občanov občine Petrovče. Štajerski deželni odbor naznanja občinskemu uradu Petrovče sledeče: 1. Za shrambo občinskega denarja je občinski blagajnik osebno odgovoren. Naj se takoj semkaj naznani ime onega občinskega blagajnika, ki je 1. 1902 imel v rokah občinsko blagajno. Če občinskega blagajnika takrat ni bilo, naj se takoj naznani vzroke, zakaj se po dotičnih predpisih ni postopalo. Deželni odbor si v tem pridržuje odločitev, ki se bode ukrenila glede onega zneska, ki je bil 1. 1902 iz občinske blagajne ukraden. 2. Polnoma nepostavno je, da je občinski zastop z občinskim denarjem poplačal občinskemu odborniku Francu Fridrichu oni prispevek, ki ga je bil dolžen Franc Fridrich deželi plačati od lova. Če je Fridrich občinski lov na licitaciji izžrebal, tedaj je dolžen tudi vse doklade tega lova poplačati. Če je pa uspeh lova res neznaten in če je Fridrich za lov več plačal, nego je vreden, potem je bila njegova stvar, da bi pri dražbi ne stavil tako visoke ponudbe. Če je pa to storil in je na tak način zabranil, da ni izlicitiral lova kdo drug, tedaj nikakor ne gre, da hoče pozneje uiti postavnim določbam na ta način, da se z občino

pogodi, da bi ona en del stroškov lova z občinskim denarjem povrnila. Občinski urad torej mora v 14 dneh takoj nazaj terjati, kar je v letih 1904, 1905 in 1903 bilo z občinskim denarjem za Fridrichov lov plačano. Če se to ne zgodi, tedaj se bode poklicalo občinskega predstojnika osebno, da povrne te nepostavne izdatke iz lastnega žepa. 3. Leta 1903 se je na občinskega odbornika Franca Fridricha plačala tudi nagrada 120 K. Dne 31. julija 1903 je pa okrajno glavarstvo v Celju naložilo Francu Fridrichu kazen 120 K. Očividno je občinski odbor hotel z nagrado 120 K Fridrichu povrniti kazen, katero je moral plačati. S tem očividno dela proti oblastvenim razsodbam in se hoče onemogočiti kaznovanje Franca Fridricha. Občinski denar se pa ne sme porabljati za darila. Nasprotno se mora občinski denar rabiti samo za potrebe občine, katere so razvidne iz proračuna. Za vsako drugačno porabo je občinski predstojnik osebno odgovoren. Ta znesek se naj torej v 14 dneh izterja, drugače bi se tudi povrnitev tega zneska od občinskega predstojnika morala osebno izterjati. 4. Kar je občina porabila denarja za organista, tega sedaj deželni odbor ne more naravnost izpodbijati. Toda občinski urad se izrecno opozarja, da je tudi izplačevanje takih nagrad protipostavno in če bi se v prihodnje še zopet kaj takega zgodilo, se bode v tem oziru tudi povrnitev zahtevala. Tem našim ukazom naj se ustreže v 14 dneh in se nam naj v ravnoistem času poroča, da se je naš ukaz izvršil, drugače bomo naložili občinskemu predstojniku kazen. — Tako je torej štajerski deželni odbor že 22. maja obsodil potratno gospodarstvo gotovih ljudi v Petrovčah. Toda vse to ni nič pomagalo. Namesto da bi bila Koren in Fridrich v žep segla in občini povrnila, kar je bilo ukradenega in odvzetega, sta z vsemi mogočimi neresničnimi izgovori skusila deželni odbor pregovoriti, da bi ne zahteval plačila. In res je štajerski deželni odbor žalibog deloma odstopil od svojega prvega ukaza, seveda v škodo davkoplačevalcev občine Petrovče.

V drugih točkah pa je štajerski deželni odbor z odlokom z dne 17. septembra 1906 še enkrat odločno opozoril občinski urad v Petrovčah na njegove dolžnosti. Štajerski deželni odbor je namreč dne 17. septembra 1906 na pritožbo nekaterih posestnikov iz občine Petrovče občinskemu uradu v Petrovčah sledeče odgovoril: Z ozirom na poročilo z dne 15. junija 1906 se občinskemu uradu sledeče sporoča: Deželni odbor za sedaj ne bode nič ukrenil, da bi se povrnil znesek, ki je bil iz občinske blagajne ukraden. Za prihodnost pa še enkrat odločno opozorimo, da je občinski blagajnik osebno odgovoren za vsako nepazljivost pri oskrbovanju občinskega pre-

moženja. Kar se tiče odškodnine 351 K 60 v, kar je namreč občina plačala nepostavno Francu Fridrichu, se še enkrat ukazuje občinskemu predstojniku, da najkasneje do konca septembra t. l. v občinsko blagajno plača ta znesek in naj se potem takoj deželnemu odboru naznani iz blagajniškega dnevnika številka, pod katero se je ta znesek v občinsko blagajno plačal. Glede odškodnine za organista se še enkrat povdarja, da cerkveni nameni niso občinski. Dohodki občine se morajo porabljati samo za občinske namene. Občinski zastop torej ne sme prostovoljno plačevati nagrade organistu z občinskim denarjem. Za cerkvene potrebe naj skrbijo župljani in ne občina. Zato se prepoveduje, da bi se še za naprej v občinski proračun postavljala nagrada za organista. — Toda, tudi ta ukaz ni nič pomagal, občinski zastop ni niti z mazincem ganil, da bi ukradeni denar in Fridrichu nepostavno plačani denar prišel v občinsko blagajno nazaj. — Nasprotno so možje sklenili v nasprotju z ukazi deželnega odbora, da ne bode občina nič terjala. Davkoplačevalci so se še enkrat pritožili zoper postopanje in je štajerski deželni odbor z dne 14. julija 1908 zopet izdal sledeči ukaz: Občinskemu uradu se naznanja, da je občinskemu zastopu pripuščeno vložiti tožbo na sodnijo radi izterjanja odškodnine glede onega denarja, ki je bil leta 1902 iz občinske blagajne ukraden in tudi tožbo zaradi povrnitve nagrade, ki je bila Fridrichu leta 1903 izplačana in zaradi lovskih doklad, ki so se plačale Fridrichu iz občinske blagajne. Seveda se bode ob inški predstojnik pred sodnijo izgovarjal, da je občinski zastop pravomočno sklenil, da ne zahteva povrnitve. Toda štajerski deželni odbor še enkrat povdarja, da je ponovno izjavil, da je to nepostavno, kar se je splačalo za Franca Fridricha. Če se občinski zastop izgovarja, da je Franc Fridrich bil občinski tajnik in da je za to dobil nagrade 120 K, opozarja štajerski deželni odbor še enkrat na določbo § 21 obč. reda, po kateri je služba občinskega odbornika brezplačna in da bi moral Franc Fridrich, če je prevzel mesto občinskega tajnika, po postavi izgubiti pravico biti občinski odbornik.

Iz tega torej vidimo, da je štajerski deželni odbor hotel davkoplačevalce ob ine Petrovče obvarovati škode, katero je občina Petrovče trpela vsled tatvine in vsled brezvestnega razmetavanja občinskega denarja v žep občinskih odbornikov, zlasti Franca Fridricha. Toda občinskemu zastopu je bilo več na tem ležeče, da se polnijo žepi občinskega odbornika Franca Fridricha in občinskega predstojnika Korena, nego da se zlažajo bremena davkoplačevalcev.

## LISTEK.

### Kvartopirci.

Češki spisal J. L. Machar. — poslovenil T. L.

Poznam eno izmed vasij, kakor jih opisujejo v vseh mogočih novelah in povestih: hišice leže razsejane v krasni dolini, imajo slamnate strehe, z dimnikov se dviga modri dim k jasnemu nebu, košate cvetoče aleje hrušk in jablan pošiljajo vo in senco na prašno cesto, sredi vasi stoji križ ali kak svetnik, katerega je izdelal vaški umetnik z neumetniško roko, tam dalje leži ribnik, v katerem se kopljejo gosi, race in vaška mladina obojega spola, cerkvice z rudečo streho in nizkim zvonikom itd. — ali saj to veste že od tedaj, ko ste brali prvo vaško povest. Enkrat vas pelje pisatelj tudi v grad, ali v župnišče ali v šolo, to se ravna po tem, če vas hoče seznaniti najprej ali z grajščakom, župnikom ali učiteljem.

Drugič vas pelje v kako kmetško hišo, in bodite prepričani, da pridete zopet med znanee: kmet stare kovi, v jirhastih hlačah, s pipo v ustih, kučmo na glavi in nevrjetno trdo glavo — spoznate to takoj, samo ozrite se po sobi; tam v kotu na klopici sedi njegova hči, Lidunka ali Mariška in plaka. Ubogo dete, ljubi, ali njen ljubček je ubog sin s kajže ali hlapec, toda zato je najbrhtejši fant v celi vasi — ah, vam je že znan ta stari, stari prepir in poznate tudi že njegov konec: vi slutite, da se ti mladi ljudje

ali poroče, ali ne poroče, in če se jim ne spolni želja, da umro skupno, nad grobom se skloni trda glava kmetova — ali že je prepozno — — — pa to ni predmet moje povesti. — Druga čustva polna peresa so to razpravljala in razpravljajo obširno, jaz hočem pripovedovati bolj prozaičen dogodek . . .

Ne vedem vas ne v grad, ne v župnijo, ne v šolo in tudi ne v kmetško hišo, kjer se greje na pragu domači sultan in sedi v belo barvani sobi trdoglavi oče v jirhastih hlačah — vstopimo v gostilno, da vidimo drugo znamenitost naše vasi. Drugo, pravim, prvo bi bili videli takoj na vasi. Dovolite, da spregovorim o ti prvi nekoliko besed. Na jedni teh malih hiš je obešena deska, na kateri se vidi glava nekega starega rodoljuba, jednega izmed teh, ki so nosili baroke, pisali grozne verze, katerih dandanes ne bere nihče, ki so imeli v očeh sveti žar in skrbni polno majali z glavami nad bodočnostjo preljubljenega naroda — no, eden izmed teh se je nekdanj narodil v tej hiši, ali nobeden vaščan ni vedel njegovega imena, kajti veter in dež sta na deski ime zbrisale, nihče ni čital ničesar njegovega, ni vedel ničesar prepovedati o njem — ali vendar je bil prva znamenitost . . .

V gostilni smo torej. Na zamazani steni visi temna podoba nekakega generala, o katerem trdi gostilničar enkrat, da je ruski cesar Nikolaj, drugič da je Napoleon Bonaparte, tretjič Radecki ali Rosza Sandor ali Rinaldini, o katerem pač

ravno gostje govorijo.

Ali že zelo dolgo se v njegovi gostilni ne govori ne o tem ne o onem slavnem možu, ne o politiki, ne o žitu, ne o krompirju — pogledjte k oni temni mizi v kotu in bodele vedeli, zakaj.

Tam sede Vejrostek, Zvoneček in Cvoček ter igrajo karte. Kdor pride, stopi k mizi in opazuje igro. —

Vejrostek in Zvoneček sta najbogatejša kmeta v celi vasi. Cvoček je bil tudi bogat — nekdanj; špekulacije in izpeljavanje fantastih načrtov ga je pripravilo na boben, sedaj živi prečudno, po vasi se govori, da samo od kart.

Pozornost naših kmetov pri kartah je zanimiva. Ne pijejo skoro ničesar, ob strani stoje kozarci rumenorudečkastega toplega piva, v zobeh mulijo kos najnavadnejše smrdeče smodke, katere nažigaj po vsaki igri vnovič — in varčni Špartanci mečejo pri vsaki igri mirno petake in desetake na mizo, kakor bi bili to papirji brez cene. —

Igra, zvana „barvica“ je v polnem teku. Vejrostek daje petak „viso“. Karte so razdane. Vsi trije „drže“ in tolčejo s komolci ob mizo. Vejrostek prodaja vsako naslednjo z dveh kart po golinarju. Brez besed mečejo igralci denar na mizo. Gledajo na karte. Vejrostek vrže petak na mizo:

„Kakor bi bil videl.“

„Kakor bi bil videl,“ ponavljata tovariša.

„In to za očeta,“ prilaga golinar.

## Slovenke! Slovenci!

Vabim Vas na shod, ki ga sklicujem dne 13. sušca 1910 ob 10. uri dopoldne v ljubljanski mestni dom.

Izpričajo naj govorniki iz Primorja, Štajerske in Koroške, kaj in koliko je udeleži v obmejni Slovence družba „sv. Cirila in Metoda.“

Zavedni Slovenci in Slovenke, Vi pa prihitite, da v mogočem številu manifestujete za našo družbo v trenutku, ko je narodna nevarnost za našo dečo največja in v trenutku, ko se kaže najnevarnejši sovražnik, lastni brat!

V Ljubljani, dne 7. sušca 1910.

Luka Svetec, m. p.,  
sklicatelj.

## Politična kronika.

Novice iz parlamenta. V sredo (jutri) ima parlamentarna komisija Slovanske jednote skupno s parlamentarno komisijo Poljskega kola skupno konferenco, na kateri se bode določila nadaljna taktika. Kakor je znano, pojdejo danes vodje posameznih klubov v Slovanski jednoti k Bienerthu in je zatorej za omenjeno konferenco mnogo zanimanja. — Danes vloži finančni minister Bilinski v državnem zboru predlogo, v kateri zahteva pooblastilo za posojilo v znesku 181.740.000 kron. V tej svoti so zapopadeni stroški za aneksijo Bosne in Hercegovine. Najprej zabava »aneksijskega grofa« — sedaj pa precej žalostno plačilo! — Železniški odsek je končal s posvetovanjem o lokalnih železnicah. Danes se bode sklepalo. Kakor znano, je v tej predlogi tudi železnica Polzela-Kamnik.

K pogajanjem za delovno večino in s tem združeno preosnovo kabineta je razposlala vlada vsem nemškim listom oficijozno poročilo, v katerem se pravi med drugim: V sredo dne 12. marca prične baron Bienerth zopet pogajanja z velikimi strankami. Dosedanje konference so imele samo namen informirati ministerskega predsednika o razpoloženju v posameznih parlamentarnih klubih. — Sedaj se pa prične meritorna pogajanja. Ta hočejo doseči sestavo trdnega delovnega programa za daljšo dobo in pa ustvaritev zanesljive delovne večine. Z ozirom na vpliv nemško-českega spora v češkem dež. zboru se bode takoj v začetku sedanjih pogajanj razpravljalo o češkem vprašanju. Vlada namerava doseči skupni pogovor Nemcev in Čehov o narodnostnih predlogih in o češkem deželni zboru. Ako se ti dve zadevi povoljno rešita, se bode imenovala nemški in češki minister rojak. — To je zelo, zelo malo, osobito ako pomislimo, kako malo volje kažejo nemški nacionalci za sporazum v češkem deželni zboru. Na ljubo par kričanjem trpi cela država in baron Bienerth ne kaže niti najmanj poguma, da bi se otrese nemškonacionalne komande.

### Drobne politične novice.

Česke stranke. Mladočeska stranka ima 3. in 4. aprila v Pragi svoj glavni zbor. Razpravljalo se bode o zdravi meščanski politiki in o strankinih financah. — Iz češke klerikalne stranke se poroča o novih prepirih in bode došlo gotovo določitve mlajše in starejše struje.

Za mandat biv. splitskega drž. posl. Bulića se bode vnel živahen boj. Naprednjaki (demokrati) bodo kandidirali dr. Smodlako, kandidata hrvaške narodne in pa pravaške stranke, katera misli skupno nastopiti z mlado kršč. soc. strujo, pa še nista znana.

## Dnevna kronika.

d Shod slovanskih časnika se vrši 8. jul. v Sofiji in bo s tem kongresom otvorena vrsta slovanskih prireditelj v Sofiji. Pravico udeležiti se shoda imajo časnikarji, člani društev, združenih v »Vseslovanski časnikarski zvezi.« Priprave sprejema za Slovence tajnik »Društva slovanskih časnikarjev« urednik Rasto Pustoslemšek v Ljubljani do 10. aprila.

d Leopold Wölfling, bivši avstrijski nadvojvoda, je v San Remu obolel na malariji.

d Živnostenska banka za Češko in Moravsko spremeni svoje ime v »Živnostensko banko v Pragi«. Od lanskega čistega dobička po 3.304.721 izplača 5% dividend in 2% superdividend. Akcijski kapital zviša sukcesivno na 80 milijonov kron.

d 100.000 K »Legi Nazionale« je zapustil nedavno v Splitu umrli odvetnik Henrik Chindina.

d Grof Ivan Drašković, znani hrvatski velikaš, član ogrske magnatske zbornice, je v 67. letu starosti v nekem sanatoriju na Dunaju umrl.

d Zemljiška odveza v Bosni. Nedeljska »Wien. Ztg.« je prinesla cesarjevo pismo na skupnega fin. ministra barona Buriana, v katerem pismu vladar bosanski vladi naroča, naj izdela in predloži bos. saboru načrt postav, ki omogoča in določi fakultativno zemljiško odvezo bos.-herc. kmetov s pomočjo deželnih sredstev. Tako torej pride stvar vendar v pravi tir. Poravnava je napaka, ki jo je svoj čas storila vlada, ko je podelila znane privilegije madžarski agrarni banki. Dana je pa obenem bos. saboru prva in najvažnejša naloga, ki jo ima rešiti. V Sarajevu se pri deželni vladi ustanovi poseben urad, ki bo vodil zemljiško odvezo in skrbel za potrebna denarna sredstva.

d Veliki cesarski manevri se letos po doslej nepotrjenih vesteh vršijo v Srednji Galiciji. Ako je to res, se razmere med Avstrijo in Rusijo v resnici zboljšujejo!

d O sultanu Abdul Hamidu poroča »Köln. Z.«, da se nahaja navzlic uradnemu zanikanju v Carigradu, kamor je dospel s princezinjami preoblečen. Zaprt je v neki stari palači.

d Hofrichter — kriv? Kakor živo srebro pri vremenskih spremenah, tako nivelirajo mnenja glede Hofrichterjeve krivde ali nekrivde pri raznih novih momentih v preiskavi. Slučaj z Miličevičko (oziroma Marijanovičko) v Osijeku se je v par urah raztepel v nič. nasprotno pa so se pomnožili indiciji zoper Hofrichterja. Skušal je iztihtati pisma iz zapora na svoje sorodnike, v katerih napeljuje te, kako imajo izpovedovati. A vsa pisma je ujel avditor. V enem teh pisem piše Hofrichter ženi, naj skrije njegovo civilno obleko. V preiskavi je namreč povedal, da civilne obleke nikdar ni imel. Našli so tudi od Hofrichterja ponarejene potovnice, celo s ponarejenim podpisom polkovnika. Dalje se je našla v njegovi pisalni mizi adresa knjiga za transferiranje določenih častnikov generalnega štaba, v kateri knjigi je eden list tako premaknjen, da se je pri imenu

nekega častnika A. bralo ime kraja Bilek mesto Arad. In res je tudi dotični častnik dobil pismo s cijankalijem, adresirano v Bilek mesto v Arad. Iz izjav stotnika-avditorja zveni prepričanje o krivdi Hofrichterjevi. Avditor bo v kratkem predlagal, da se stavi Hofrichter pred vojno sodišče in bo predlagal obenem obsodbo.

## Štajerske novice.

Ustavljenje regulacijskih del pri Dravi v ptuj-skem in ormoškem okraju ni posledica obstrukcije v štajerskem deželni zboru. Glasilo nemških kršč. socialcev, graški »Volksblatt« priobčuje v današnji številki sledeče za nas zelo zanimivo poročilo o ustavljenju regulacijskih del pri Dravi: Kakor smo zvedeli od dobro poučene strani, ni resnično poročilo nekaterih (nemškonacionalnih) dnevnikov, kateri so spravili ustavljenje regulacijskih del pri Dravi v zvezo z obstrukcijo v štajerskem deželni zboru. To je razvidno že iz okoliščin, da je odredilo ustavljenje dela poljedelsko ministerstvo dne 1. februarja 1910, torej ravno isti dan, ko se je pričela obstrukcija v štajerskem deželni zboru. Tega pa vendar ne more nihče smatrati za resno, da bi poljedelsko ministerstvo bilo s Slovenci glede obstrukcije v zvezi (posebno ker se je moralo vendar že poprej prevdariti vzroke za odlok in ker so klerikalci pričeli obstrukcijo brez predhodnega klubovega sklepa). Kakor znano, je prevzela država sistematično regulacijo Drave od Maribora do Središča na stroške stavbenega sklada. Iz tega se vidi, da ni štajerski deželni odbor odredil ustavljenja regulacijskih del. Resnično je seveda, da se za sedaj ne more ugoditi § 4, odst. 3. postav z dne 18. sept. 1909, ki zahteva, da se mora deželni donesek k državnemu melioracijskemu fondu dovoliti potom deželnega posojila. Ne smemo pa pozabiti na to, da deželni zbor ni niti razpravljalo o takem predlogu in da ga ni nikdo stavil; tudi, ako se bode deželni zbor zopet sklical, ga pri sedanjem finančnem položaju dežele ne bode mogoče resno vzeti v poštev. Regulacijska dela se bodo čisto gotovo nadaljevala na dosednji način z državnim doneskom v višini 70% in deželnim v višini 30%. — S tem je torej vzela štajercijanska agitacija proti slovenskim poslancem žalosten konec. Splavala je pa tudi Orničova slava po Dravi, da je baš on pridobil zopet nadaljevanje regulacijskega dela.

Bleda zavist tare po »Stražini« trditvi grešne liberalce zaradi »stvarnih in podučenih« članov v »Slov. Gosp.«, katere napišejo duhovni hmeljarji po svoji pameti in okusu ter jih podpisuje Terglav. — Seveda, kdo drugi bi se za ta posel ne dal uporabiti in vsebina omenjenih članov je tudi taka, da bi se kmalu lahko prisodila Terglavu. Temu gospodu damo še enkrat dober svet, naj ostane pri svojih klubskih in kozolcih ter se naj ne da več izrabljati za nepošteno posle svojih političnih komendantov. — Tako bo prihranil sam sebi blamažo, bralcem »Slov. Gosp.« pa glavobolje, katerega morajo dobiti, ako prečitajo od duhovnikov spisano modrovanje o hmeljarstvu.

a Seja načelstva narodne založbe jutri 9. t. m. ob 8. uri zvečer v rdeči sobi »Narodnega doma«.

a Ogenj je nastal v kleti g. Billerbeka v Mariboru, Gosposke ulice. Zgorelo je nekaj škafeljev in kolofonije, škoda je pa mnogo večja, ker so ognjegasci celo klet preplavili z vodo. Večje nezgode ni bilo nobene.

„Za očeta“, ponavlja druga dva igralca in priložita vsak en goldinar.

„Za mater.“ zopet goldinar.

„Za mater.“

„Za starega očeta.“ nov goldinar.

„Za starega očeta.“

„Za staro mater.“ zopet goldinar.

„Za staro mater.“

In tako velja vsak spomin na kakega člana rodovine vsakega igralca goldinar.

Sedaj »obrne« Cvoček in licitira zopet.

Litanije se ponavljajo v drugi pomnoženi izdaji.

„Vrvica“ je prenehala. Odkrili so karte. Cvoček je dobil.

Začenja se vnovič.

Okoli stoječi glosirajo živahno vsako igro.

Mali sinček Cvočkov se je preril k očetu. Poželjivo gleda na rastoči očetov dobiček. Na obrazu se mu zrcali izraz zvitosti in potuhjenosti.

Cvoček je nekolikokrat z očmi preštel dobijen denar in vsakokrat zmajal z glavo. Deček opazuje očeta pozorno.

Vedno se večja kupček z denarjem. Cvoček je mignil z glavo in šel ven. Sinček za njim.

Igralci so za trenutek prenehali. Eden izmed »kibicev« se vrne v sobo. Pošepeta nekaj Vejrostku in Zvonečku. Oba sta poskočila in zaklela. Nato šepetajo nekaj med seboj.

Cvoček se je vrnil — brez dečka. Vsedli so so in igrali dalje.

Ni trajalo deset minut, vrata se odpro na stečaj in žena pridrvi na Cvočka.

„Lump, kvartopirec,“ doni že od vrat, „tak tako? že spet? Si ti mož? Si ti rodbinski oče? Ali se ne sramuješ? Ali naj vzamem svoje uboge otroke in grem beračit z njimi? Jaz uboga žena, moja uboga deca! Imate tu lepega tatu! In vi, gospod Vejrostek, in vi, gospod Zvoneček, vidva ga še k temu napeljujeta? Lepi gospodje ste. Vidva ga poznata, igra karte in nos med očmi bi zaigrali!“

Oddahnila se je in nadaljevala: „A ne preneha, ne in ne. Karte, to so njegova molitev, gostilna, cerkev njegova! Vse je napravil, zabil, pripravi mene in otroke na boben — ali ostal je lump! Tega se drži! Vse zaigrati, magari če bi žena z otroci vred ne imela zjutraj kaj dati v usta! — Ali, sedaj se spravi in pojdi! In to se se godi dan za dnevom! In vidva, gospoda, ga podpirata! Vidva z njim igrata in vesta, kako je! Sramota, sram vas bodi, vsak dan vam to pravim! Sramota, trikrat sramota!“

A ti, pojdi, ti ponočnjak ničemni, ti tat brezvestni! Pojdi, poglej.“

Cvoček je hotel med tem tiho pobrati denar z mize.

„Ali sedaj imam tega zadosti,“ je vzkliknil Vejrostek razjarjen in zgrabil Cvočka za grlo, medtem pa je Zvoneček spravil denar. In kar se je sedaj zgodilo, je bilo delo minute; nekaj udarcev je zletelo na Cvočka, v prihodnjem trenutku

sta zgrabila Vejrostek in Zvoneček zakonsko dvojico ter jo vrgla na cesto...

„Banda tatinska“, je psoval Vejrostek, ko se je usedel zopet k mizi „tako sta delala vedno. Dec se vsede h kartam, poba čaka poleg njega, gre z njim ven in reče sinu: „Pojdi po mater in ji reci, da sem že zadosti priigral“ — kaj ne, tako je rekel, Klubiček?“

In Klubiček, oni „kibic“, ki je prinesel to novico, je pritrdil z glavo in dejal: „Da.“

Sosedje so se čudili in kleli, in Klubiček, videč, da more sedaj pozornost vseh obrniti nase in tako uveljaviti svojo malenkost, je pripovedoval podrobno, kako je slišal zunaj Cvočka in sina govoriti itd.

Oni kvartopirski tercet, druga vaška znamenitost je prenehal za vselej. Še drugega dne je izginil Cvoček z rodovino iz vasi.

In tako ni tam ničesar spomina vrednega več, kakor ona deska na rojstni hiši starega rodoljuba z barako. Ali dež in veter sta zbrisala njegovo ime, in nikdo izmed vaščanov ne ve, kako se je imenoval, nikdo ni čital nobenega njegovega dela in ne ve, ničesar povedati o njem — ali vendar, če prideš, mili bravec, v ono vas, te zapeljejo k oni hišici, pokažejo ti desko in reko: „To je vse, kar se more tu videti.“ Ali to ni nič. Pred časi bi bili lahko tu videli kvartopirce, katerim ne najdete enakih na svetu. Bil je to Cvoček — in tu mili bravec, bi slišal historijo, katero sem pripovedoval ravno kar.

d Zaplemba narodnega kolka „20./IX./1908“ je vsled priziva drž. pravdnštva graško nadso- dišče potrdilo. Razsodba je seveda zanimiva, zato se bomo o priliki še z njo pozabavali. **Opozarjamo pa še enkrat, da drž. pravdnštva strogo zasle- dujejo rabo tega kolka.**

a Zahvala. Bralno društvo na Bregu izreka tem potom „Lastnemu domu“ v Gaberju iskreno zahvalo za podeljeno denarno podporo.

d Nesreča. V Košnici pri Celju je ušel po- sestniku po domače Veberju merjasec iz hleva. Doma je bila samo petletna gospodarjeva hčerka, katera je hotela spraviti žival v hlev nazaj. Žival je pa postala divja, vrgla dekle na tla in ga je na vratu in po obrazu strašno razgrizla. Ko so prišli stariši domu, so našli težko ranjeno de- kletce brez zavesti. Otrok je za eno uro umrl.

a Teharska župnija je vnovič razpisana. Prvikrat je kompetiral samo dozdejni kaplan Če- mažar, ker je pisal na razne svoje „sobrate“ pisma, v katerih je delal „štimungo“ za-se in odvrčal od kompetence. A štiri rodbine iz Štor so pisale škofu pisma, da takoj izstopijo iz ka- teliške cerkve k protestantizmu, če dobi Čemažar faro. Zato je zdaj vnovič razpisana.

a Ponesrečil je z avtomobilom na cesti med Teharji in Štorami celjski zdravnik dr. Gollitsch. Poškodoval se je na glavi.

a Stepli so se v nedeljo po noči v Štorah pri Lokoškem nekateri razgrajati.

d Iz Šmarja pri Jelšah. Uprizoritvi Štoka- Vogričeve operete „Moč uniforme“ niste samo razpršili gojene bojazni naših skeptikov, temuč ste prekosili vse nade navdušencev. Vse sodi, da takega celotnega vspeha in vžitka ni pričakovalo, dasi se je smelo zanašati na velespretno režijo (dr. Mulej) in nič manj pripoznano glasbeno vežbo (Ferline). Srečno izbran diletantski material je toraj omogočil naši čitalnici častna večera. Kakor sta bili furiozna Agata in šegava Lizka izborni, tako so bile njima istovrstne moške vloge; le Pavle je vse prekašal. Obisk je bil obakrat po- voljen; vse, kar rado prihaja na čitalniške prire- ditve in je priti moglo, je bilo tu ter se je ne- pozabno razveseljevalo. Obča želja je, naj bo kmalu po Veliki noči zopet kakšna gledališka predstava. Pa tudi s petjem v mešanem zboru naj se vnovič prične. Vspehi ne izostanejo; treba je le dobre volje in malce „božje masti“.

a Stavka. Delavci predilnice v Št. Pavlu pri Preboldu stavkajo, ker jim je tamošnji vodja na- enkrat pristigel že itak boren zaslužek, ki ne stoji z napornim in zdravju škodljivim delom v nikakem razmerju. Bledi delavci upalih lic gotovo niso zakrivili podražnja bombaža in nadproduk- cije v tekstilni industriji. Vkljub svoje bede pa so delavci tovarniškemu vodju jako hvaležni, da jim je dal šele zdaj, ko je pri domačinih dela v izobilju, povod za stavko.

a Iz Št. Pavla pri Preboldu. Vsled dolgo- časne zime se je vnela med tukajšnjim razum- ništvom razprtija, ki se suče okrog šolske kuhinje. Priznavamo, da je bil nov konzorcij nujno potre- ben, toda nepristranskemu opazovalcu mora po- stati takoj jasno, da napeljava nekdo vodo na klerikalni mlin — bližajo se pač občinske vo- litve in v mračnjaških buticah slika bujna fan- tazijska kimavski občinski svet, čukarijo, črno po- sojilnico, zasnovanje klerikalne kmetijske podru- nice itd. Če malo posvetimo za črne kulise, sto- rimo to le, da obvarujemo izvrstnega družabnika neizogibne blamaže. Častiti! Poberigajte se malo za našo novejšo domačo zgodovino in videli boste, da so se Vaši predniki vsi po vrsti opekli, odkar se je pričela klerikalna struja oddaljevati od skupnih narodnih načel. Sploh pa mislimo, da Št. Pavelčanom ni za klerikalni režim in najsibo voditelj še tako priljubljen.

d Pri obč. volitvah v Vel. Pireštel, kjer so bili klerikalci tudi dozdej gospodarji, so s po- močjo najnizkotnejše agitacije tudi tokrat zmagali. Dobili so v III. razredu 197, naši 96 glasov, v drugem razredu klerikalci 60, naši 21. V I. razr. se naši niso udeležili.

d Škrlatica je v gornjegrajskem okraju silno razširjena med šolsko mladino. Bolnih je krog 130 otrok, 15 jih je že umrlo.

d Kmetovalce v laškem okraju in južnem delu celjskega okraja opozarjamo, da se bodo letos vsled kratkotrajne in mile zime kobilice naj- brž v velikem številu pojavile. Treba se je že sedaj pripravljati na obrambo. Tobačni izvleček se bo dobival skoro zastoj pri občinah.

a Razpisano nadučiteljsko mesto. Pri Sv. Lenartu nad Laškimi je že v drugič razpisano mesto nadučitelja, ker se prvič ni nihče oglasil. Saj pa tudi ni čuda, če človek pozna razmere, ki vladajo v tem kraju. Ljudstvo je nahujskano po klerikalnih časopisih proti šoli in kar ne stori časopisje, to nadomesti nekdo drug, katerega ime pa še danes zmolčimo. Znana je tudi gonja proti prejšnjemu učitelju Knafliču, katerega se je ho- telo vničiti po vseh mogočih načinih. Nobena pot ni bila preslaba, noben čin preumazan, samo da se ga je spravilo od tam. A Knaflič je bil vzor učitelja, trden pošten značaj in ni čuda, če se sedaj vsakdo boji tega mesta. Krajni šolski svet, ki je nahujskan proti šoli, pa ne stori tudi ničesar za njo. Ljubše mu je, da pijejo šolski otroci gnoj- nico, kot da bi preskrbel potrebno vodo. Je pač strašno, če je ljudstvo tako slepo in še strašnejša bode odgovornost hujskača, ki seje namesto lju- bezni prepri.

a V Hrastniku — ne v Trbovljah, kakor se je pomotoma poročalo — je umrla v petek večer gospa Kristina Birtič ter je bila pokopana v ne- deljo popoldne na trbov. pokopališču. Nešteta množica spremljevalcev je pričala, kako priljub-ljena je bila umrla gospa med Hrastničani kakor Trboveljci. Slovenska društva v Hrastniku bodo ranjko pogrešala, kajti bila jim je vselej naklo- njena. Blag ji spomin!

d Umrl je v Zg. Poljskavi 58 letni trgovec Rihard Cizl. — V Gradcu je umrl v nekem sana- toriju praktični zdravnik in 20 let župan v Vi- tanju dr. Rudolf Lautner. Mož ima to zaslugo, da je napravil iz slov. Vitanja zagrizeno nemško- nacionalni trg.

a Kmetijsko društvo v Leskovcu (že peto leto v likvidaciji) je imelo 3. marca 1910 občni zbor in enoglasno dalo svojemu dosedanjemu likvidatorju Pelcelu consilium abeundi. Dokler je imel društveni načelnik vino v kleti, se je ta človek večkrat pripeljal v svetli kočiji na Lesko- vec, ko pa je ljublj. zadr. zveza načelnikovo vino eksekutivno prodala, pa tudi Pelcela ni bilo več videti na Leskovcu. Pet dolgih let bo skoraj mi- nilo in Pelcel še ni likvidacije izvršil, pa tudi računa nobenega položil. Ubogi Leskovčani! Ko- liko ste že imeli potov in plačil in koliko jih boste še imeli preden se bo stvar končala. Tega vsega je pa največ kriv klerikalni uradnik likvi- dator Pelcel.

a Iz Gornje Radgone. Pri naborih (rezultat smo že poročali) je došlo do pretepa. Nek fant je pozval viničarsk. sina Pavliča, naj mu plača vino; ker tega ta ni hotel storiti, ga je oni tako obdelal z ročico, da je dobil v obrazu težke poškodbe.

a Na vseslovenskem zdravniškem shodu, ki se vrši dne 16. t. m. v Ljubljani, se bodo prvič k skupnemu zborovanju zbrali vsi slovenski zdrav- niki. „Društvo zdravnikov na Kranjskem“, v ka- terega rokah so predpriprave, razposlalo je vabilo za vsako kronovino po enem poverjeniku. Sicer se pa vabilo z natančnim dnevnim redom objavi še po vseh slovenskih listih. Nekatere skupine in mnogi posamezni zdravniki so že priglasili svojo udeležbo. Ker se isti dan popoldne vrši v Ljubljani zborovanje „proste organizacije okrožnih zdravnikov na Kranjskem“ obeta postati shod jako živahen.

a Promocija. Dne 10. sušca t. l. bo v slav- nostni dvorani dunajske univerze g. Milan Gaber, sodni avskultant v Mariboru, javno proglašen doktorjem prava. K temu povzdignjenju na višji klin družabne lestvice svojemu bivšemu velikemu referentu „p. kluba“ iskreno čestitajo točasni dunajski „Veliki p. klubovi“.

a Podpora. Namestništvo v Gradcu je do- volilo naknadno še 600 K, da se razdele onim po toči poškodovanim, kateri še do sedaj niso ničesar dobili. — Za politični okraj Maribor, Slov. Bistrica, Sv. Lenart v Slov. gor. je dano na razpolago 201 q živinske soli, da se razdeli prebivalstvu, ki je prizadeto po suši.

a Iz Črmlensaka. Dne 4. sušca t. l. so se vršile občinske volitve. O izidu bomo poročali prihodnjič.

a Slovensko gledališče v Mariboru. „Ši- vilja“ je uspela krasno. G. Povhe in gđc. Tha- lerjeva sta nam podala umetniški užitek. Tudi druge vloge so bile dobre. „Slovanski godbeni klub“ je sviral izborno. Daljše poročilo sledi.

a Prvi štajerski vzletalni stroj je sestavil v Gradcu stotnik Voraner in ga je snoči razka- zoval v deželni viteški dvorani. Vzletalni stroj je

takozvani monoplan, nekoliko drugačen ko so Bleriotovi. Aparat je 8 m dolg in meri razpetina 11 in pol m. Celi stroj je težek 315 kg. Motor je stotnik nekaj popravil z originalno iznajdbo, za katero hoče dobiti varstveno znamko.

a Štaj. dež. glavar grof Attems je bil v pondeljek pri cesarju v avdijenci.

a Vročekrvni ljubimec. V graški okolici je 20 letni stavbni polir Franc Kien 4 krat ustrelil na 19 letno Kristino Loidl, vrtnarjevo hčerko ter jo ranil na glavi, vratu in plečah. Loidl ni ma- rala za njega in je minulo nedeljo šla s tremi drugimi na sprehod v okolico. Kien jo je pri tem zasačil, obstrelil in na to skočil v nek ribnik, da bi utonil, a so ga potegnili iz vode.

d Krojaški pomočniki mislijo v Gradcu stavkati. Prevrkli so plačilni tarif iz l. 1907 in zahtevajo zvišanje tarifnih postavk od 1—3 kron. Mojstri pravijo, da absolutno ne morejo spolniti te zahteve, vsled česar pride do dolgega in trdo- vratnega boja.

**Opozarjamo naše p. n. naroč- nike, naj blagovolijo prej ko mogoče poslati zaostalo naroč- nino za „Narodni Dnevnik“.**

## Narodni gospodar.

### Kako se gnoji hmelju?

Iz „Navoda k umnemu hmeljarstvu“, izdalo in založilo poljedelsko ministerstvo, za slovenske razmere priredil naduč. A. Petriček.

Ni je kulturne rastline, katera bi tako hitro rastla kakor hmelj; v 24 urah zraste do 40 in še več cm. Kakor uči izkušnja, potrebuje hmelj, ako hočemo, da obilo obrodi, tudi obilo živeža, zlasti je to sedaj potrebno, ko se stroški za ob- delovanje vedno množijo, cene pa se od leta do leta vobče znižujejo. Primerno in pravočasno gnojenje hmeljišč je torej največje važnosti. Na- tančna navodila za gnojenje se sicer ne morejo podati, ker je le-to odvisno od krajevnih razmer in navad, kakor tudi od kakovosti zemlje.

Marsikateri hmeljar gnoji svoje hmeljišče prav enostransko, na pr. ali s samim hlevskim gnojem, ali s samim kompostom; mnogo hmeljar-jev posluhuje pa se le samih umetnih gnojil. Pri racionalnem gnojenju pa se morajo vse tri vrste gnojil vporabljati.

Hmeljska rastlina vzame zemlji vsako leto izdatno množino živeža; ta izguba se precej zmanj- šuje, ako se suhe trte jeseni sežigajo na polju in se pepel raztrosi po njem. **Mnogo gnoja se tudi s tem prihrani, da se trta kolikor mogoče dolgo pusti na koreniki in se ne odreže od nje; tako se zdatno okrepi, ker sprejema ves rezervni živež, ki potuje iz trt in listov nazaj v koreniko.**

Množina gnoja je odvisna od množine zad- njega pridelka, od rasti hmelja (ali krepka, sla- botna ali zakasnela) in od množine zadnjega gno-jenja. Ker je racionalno gnojenje le tisto, ki povzroči največji pridelek, se odmeritev gnojil za posamezne letnike more le takrat od- ločiti, ako se iz zapiskov o gnojenju in o mno- žini pridelka razvidi, da so stroški z dohodka v pravem razmerju in ako se pri tem tudi vpošte- vajo praktični poskusi zadnjih let.

Pri gnojenju se je treba ozirati: 1. na fizi- kalična svojstva zemlje in na njeno moč; 2. na množino v zemlji se nahajajočih se živil in 3. na druge okolščine, kakor na starost, na razne bo- lezni hmelja, na vremenske razmere itd. Gnojenje se mora ujemati z obdelovanjem zemlje. Neugodna fizikalna svojstva in nezadostna moč zemlje povzročuje, da hmeljska rastlina ne more v polni meri izkoriščati gnojil in da ne more iz- črpati in vporabiti v zemlji se vže nahajajočega živeža. Težka zemlja, posebno tista, ki na površju rada otrdi, ovira uspešno rast; v takih slučajih se tudi čilski soliter in kajnit vporabljata brezuspešno. Tako zemljo zboljšajo le amonijakove soli, 40 % kalijeve gnojna sol, hlevski gnoj, zeleno gnojenje in kompost.

Zaloga živil v zemlji mora biti v pravem razmerju. Vže prvo leto je potrebno, da dobi rastlina zadostno množino hrane. Vsakemu hme- ljišču se bi naj preskrbela v jeseni ali v spomladi naslednja zaloga živeža: za vsak hektar (ha) slabe zemlje 5—6 q Tom. žlindre in 1—2 q 40 % ka- lijeve gnojne soli ali namesto te 4—5 q kajnita; ako zemlja nima apna, se ji mora dati 40—50 q živega apna na 1 ha; močnejši zemlji se dajo ta gnojila v manjši množini.

Priporoča se, da se poleg hlevskega gnoja za prvoletno gnojenje uporabi še 3—4 q Tom. žlindre in 2—3 q kajnita, oziroma primerna mno- žina 40 % kajnitove gnojne soli; ta gnojila se po hmeljišču raztrosijo. V drugem letu, torej po prvi rezi, gnoji se hmeljišče razen s hlevskim gnojem še z dušcem in sicer v obliki čilskega solitra (100—150) ali žveplenokislega amonijaka (80—120 kg) za 1 ha. Ako se pa v drugem letu ne gnoji s hlevskim gnojem, se mora dati na 1 ha 200—250 kg čilskega solitra ali 150—200 kg žveplenokislega amonijaka.

Za prihodnja leta se naj gnojenje uredi po posebnem načrtu, ki se sestavi z ozirom na množino hlevskega gnoja, komposta ali tudi z ozirom na nameravano zeleno gnojenje. Pri sestavi tega načrta se naj upošteva naslednje: Ako je hmeljaru zadostna množina hlevskega gnoja na razpolago, mora vsako drugo ali vsaj vsako tretje leto dati za 120 rastlin vsaj eden voz gnoja, ki se v jeseni spravi pod zemljo. Spomladi po rezi se pa naj še gnoji s čilskim solitrom ali žveplenokislim amonijakom, superfosfatom in s 40% kalijevo soljo na ta način, da se v letih, ko se ne gnoji s hlevskim gnojem, vzame dvakratna množina teh gnojil, kakor bi jih hmeljar z ozirom na razmere izbral in odmeril.

Razen tega se mora še v gotovih rokih gnojiti z apnom in sicer vedno v letih po uporabi hlevskega gnoja.

Konec prihodnjic.

## Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

### DRŽAVNI ZBOR.

Dunaj, 8. marca. Po prečitaniu dopisov in nadomestnih volitvah v odseke se je pričelo prvo čitanje finančnega načrta. Drž. posl. dr. Korošec je pričel svoj govor slovenski, nato pa je nemški kritiziral vladni načrt vinskega davka, kateri bi pomenjal, ako bi se po vladni želji upeljal, ne le težko oškodovanje naših vinorejcev, temveč vsega kmetijstva. Izjavil je, da bo njegova stranka glasovala proti vinskemu davku. Nemški agrarec Damm je konstatiral, da nosi finančni načrt pečat improvizacije; treba bi bilo okvirnega zakona, kateri bi združil vse posamezne davke v eno celoto. Grajal je določbe novega davka na dedščine in zagovarjal davek na žganje, češ, da bi ne bil niti po zvišanju še najvišji v Evropi. Protestiral je proti davku na mineralne vode in sodavico; slednji je po njegovem mnenju takšen, da lahko uniči eksistenco mnogih ljudi.

### DR. LUEGER UMIRA.

Dunaj, 8. marca. Zdravniški bulletin je sledeč: Toplota 36, žila 84, slabo, delovanje ledvic čimdalje slabše, dihanje slabo in neredno, senzorijski kalen.

Dunaj, 8. marca. K bulletinu so izdali zdravniški sledeči komentar: Moči neprestano pešajo, dovajanje hrane skozi usta je mogoče v malem obsegu, ne da bi jo bolnik izbruhal, kolcanje nastopi še tuintam, a le kratko časa; bolnik je silno oslabil in daje le na glasno klicanje še razumeti, da živi; njegovo stanje se še ne more označiti kot agonijo, vendar pa bode smrtni boj kmalu nastopil. Vočigled silnemu pešanju telesnih moči je verjetno, da bode župan le še malo ur živel.

Dunaj, 8. marca. Vsled kritičnega stanja Luegerjeve bolezni je baron Benerth odpovedal sprejem, ki bi se imel vršiti pri njem jutri zvečer.

### TURŠKE GROZOVITOSTI V MACEDONIJI IN EPIRU.

Berlin, 8. marca. „Morgenpost“ poroča iz Aten: Že nekaj dni sem je javno mnenje razburjeno vsled turških grozovitosti v Macedoniji in Epiru. Kristjani, ki so pribežali čez mejo, pripovedujejo strašne stvari o počenjanju turških vojakov, katerih so polne vse vasi. Povsod že zapirajo po navodilih novega četniškega zakona, katerega še turški parlament ni niti odobril, kmete in jih skušajo z groznimi mukami prisiliti, da bi kaj izpovedali proti gotovim Turkom ne ljubim osebam. V vasi Zenico so žgali nekemu kmetu z gorečim železom roki in nogi, da bi izpovedal o eksistenci neke vstaške čete, katera niti ne eksistira. V Epiru so siloma naselili na stotine turških rodbin iz Bosne in Hercegovine ter izgnali domače prebivalstvo. Razburjenje vsled teh dogodkov raste od dne do dne.

### MILOVANOVIČEVO POTOVANJE.

Carigrad, 8. marca. Sibijski minister zunanjih zadev, Milovanović, se je danes odpeljal v Srbijo, kjer misli ostati dva dni in konferirati z Malinovom in Paprikovom.

### STAVKA V FILADELFIJI.

Novi Jork, 8. marca. Po shodu v Laborliceju je došlo med stavkujočimi in policaji do hudega boja, ki je trajal pol ure. Več oseb je ranjenih nad 30 zaprtih. Družba cestnih železnic ima že okrog 10 milijonov dolarjev škode.

## Po svetu.

v Grofica Tarnowska pred sodnijo. Včeraj so pričeli zasliševati Naumova. Govoril je smrtnobled, stoječ in je od časa do časa jokal. Pripovedoval je, kako se je seznanil s Tarnow-ko in je rekel: Moja ljubezen do te ženske me je ovirala pri vsa-

kem delu. Naenkrat sem dobil iz Petrograda brzojavko, obsegajočo samo dve besedi: Moj ljubi — in brez podpisa. Toda vedel sem, od koga je. Odgovoril sem: Moja sreča je minila, s čemur sem hotel označiti, da se ne bom mogel sniti z njo. Kmalu na to sem dobil zopet brzojavko: „Ljubim Te in Ti prepovedujem piti. Ti si moj.“ Pil sem namreč zelo mnogo, da bi pozabil svojo žalost. Pisal sem ji pismo, na katerega ni odgovorila. — Pozneje sem se zopet sešel z njo. Rekla mi je, da ji je postal grof dolgočasen. Razložila mi je svojo ljubezen do mene in na to sva se tikala. Ko sem jo enkrat videl z grofom, sem videl, kako slabo je ravnala z njim. Nekoč, po obedu z grofom, me je pozvala v svojo sobo in od takrat so bile najine zveze še ožje in pristranejšje. — Potem je Naumov pripovedoval, koliko denarja ga je stala Tarnowska in kako je došel Prilukov v njuno — družbo. Tarnowska mu je takrat mnogokrat delala hude scene iz ljubosumnosti in ga je peljala enkrat na grob svoje matere, kjer je moral priseči, da bode samo njo ljubil. — Poslušalci so z največjim zanimanjem poslušali izpovedbo Naumovo. Tarnowska je mirno sedela na obtožni klopi in nobena mišica se ji ni ganila na obrazu, da bi se videlo, kaj se godi v njej.

v Miljoneke tatvine so odkrili na sibirski postaji Krasnojarsk. Ukradenih je dragocenih kož in drugega blaga v vrednosti nad 3 milj. mark. Več višjih uradnikov je odšlo na lice mesta v svrhu preiskave.

v Petrolej se je zopet podražil za 4 vinarjev. v „Baron Trenk“, znana opereta hrvatskega skladatelja Srečka Albinija, si polagoma osvaja svet; v jesen jo bodo uprizorili na največjem gledališču v Londonu.

v V Zagrebu se je obesil 77 letni Fran Hedrih, početnik soc. demokracije na Hrvatskem.

## Kuharsko knjigo zastonj

dobi vsakdo po pošti pri Prvi kranjski tovarni testenin v Il. Bistrici. 155 42-1

## Dobra kuharica

katera je vajena gostilne, išče malo dobrodošlo gostilno

v najem ozir. na račun; eventualno tudi kupi hišo. Cenjene ponudbe na: Fr. Cater, Št. Jurij ob južni železnici, št. 53. 167 1

## Posojilnica v Brežicah

ima vse svoje posestvo ležeče v občini Čatež na Kranjskem vis 4 vis novega mostu čez Savo in Krko

## naprodaj.

Ker je posestvo lepo ležeče in isto zelo radi po letu obiskujejo letoviščarji od vseh krajev, je Posojilnica voljna ves kompleks razun „hotela Grič“ ali skupno prodati ali pa istega dati razdeliti na več parcel.

Tozadavna natančnejša pojasnila daje ravnateljstvo Posojilnice v Brežicah. Ravnateljstvo.

168 3-1

## Velikonočne razglednice.

Zvezna trgovina v Celju priporoča cenjenim gg. trgovcem na deželi veliko zalogo lepih

velikonočnih razglednic

po najnižjih cenah. Od 500 kom. naprej franko.

161 9-2

170 1

Opravična številka C I. 21/10. 2

## Oklic.

Zoper Antona Druks, posestnika v Družmirji, zdanje bivališče je neznano, se je podala pri c. kr. okrajni sodnji v Šoštanju tožba zaradi 600 K s. prip. Na podstavi tožbe je narok za ustno sporno razpravo na dan

26. marca 1910 ob 9. uri dop.

V obrambo pravic Antona Druksa se postavlja za skrbnika gospod Jožef Košan, občinski predstojnik v Družmirji. Ta skrbnik bo zastopal Anton Druks v oznamljeni pravni stvari na njegovo nevarnost in stroške, dokler se ne oglasi pri sodnji ali ne imenuje pooblaščenca.

C. kr. okraj. sodnja v Šoštanju odd. I. dne 3. marca 1910.

## Lično stanovanje

obstoječe iz 2 sob, 2 sobic itd. se da s 1. majem v najem. 162 3-9

Proda se tudi lepa kredenčna omara.

Celje, Gledališke ulice št. 5, I. nadstropje.

## Proda se hiša

v Ojstrški vasi v kateri je bila že več let trgovina. Zraven je tudi veliko gospodarsko poslopje, veliki vrt za zelenjavo, nekaj polja in gozda. Poslopje je bilo še le pred 5 leti novo. Proda se zaradi preobširnega posestva, cena se izve pri lastnici: Julijani Rizmal. 139 6-6

## V Mariboru!

Poduk v glasovirju, orglanju, posvetnem in cerkvenem petju, teoriji, harmoniji itd. daje mlad izkušen kapelnik. Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod „Kapelnik 1910“ Narodni dom, MARIBOR.

125

## Sukna in modno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian

tvornica za sukno

v Humpolcu na Češkem.

Vzorci franko. 96